

Izaiáš 53:4-5 ⁴Jenže to byly naše nemoci [utrpení – B21], které snášel, a naše bolesti, které nesl; a my jsme si o něm mysleli, že je zasažen a ubit Bohem a zkrušen [pokořen za nějakou vlastní vinu]. ⁵Ale on byl proboden [znesvěcen] za naše přestoupení, zdeptán [rozdrčen] za naše provinění, na něho dolehla kázeň [trest] pro náš pokoj a jeho šrámy jsme uzdraveni [nám bylo dáno uzdravení].

4BC – Biblický komentář, 4. svazek 1147.4 Přemýšlejte o Kristově ponížení. Vzal na sebe padlou, strádající lidskou přirozenost, poníženou a poskvřenou hříchem. Vzal na sebe naše bolesti, nesl náš žal a hanbu. Snášel všechna pokušení, kterým je vystaven člověk. Spojil lidství s božstvím: božský duch přebýval v chrámu těla. Spojil se s chrámem. **Jan 1:14** "A Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi", protože jen tímto se mohlo spojit s hříšnými, trpícími Adamovými potomky (The Youth's Instructor, 20. prosince 1900).

DA – Touha věků 111.4 Jako jeden z nás bude muset nést tíhu naší viny a bídy. Sám Bezhríšný pocítí hanbu hříchu. Ten, který miluje pokoj, bude žít uprostřed rozbrojů, pravda bude vedle sebe muset snášet lež, čistota nepravost. Každý hřích, každý spor či nesoulad, každá znesvěcující žádostivost, která je důsledkem přestoupení zákona, jeho nitru vždy způsobovaly muka. (srv. TV 65.3)

DA – Touha věků 111.5 Sám si bude muset vyšlapat cestu, sám nést břemeno. Spása celého světa závisí na Tom, který se vzdal své slávy a přijal slabost člověka. Kristus si to vše uvědomoval, ale na Jeho pevném odhodlání to nic nezměnilo. Záchrana padlého lidstva závisela na Něm, proto se pevně chopil ruky Všemocné lásky. (srv. TV 65.4)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 276.3 Součástí Kristova poslání nebylo uplatňovat svou božskou moc ve svůj vlastní prospěch, aby sám sobě ulevil od utrpení. To na sebe vzal dobrovolně. Snížil se a přijal lidskou přirozenost, ve které měl snášet nepříjemnosti, nemoci a trápení lidské rodiny. Neměl konat zázraky pro sebe. Přišel zachránit druhé. Jeho poslání bylo přinést požehnání, naději a život trpícím a utlačovaným. Byl tu proto, aby nesl břemena a strasti trpícího lidstva.

DA – Touha věků 325.3 Kdyby Kristovi příbuzní uvěřili, že Ho poslalo nebe, a spolupracovali s Ním na Božím díle, mohl v nich mít nesmírnou oporu. Jejich nedůvěra však na Ježíšův pozemský život vrhla stín. Byla to část kalichu hořkosti, který za nás vypil. (srv. TV 206.3)

DA – Touha věků 326.1 Nepřátelství vůči evangeliu planoucí v lidských srdcích nesl Boží Syn velice těžce a zvláště bolestné pro Něho bylo v Jeho vlastním domově. Jeho srdce bylo plné milosrdenství a lásky a vážil si láskyplných vztahů v rodině. Jeho bratři si přáli, aby se podřídil jejich názorům, i když by to bylo v rozporu s Jeho božským posláním. Mysleli si, že potřebuje jejich radu. Dívali se na Něho ze svého lidského pohledu a domnívali se, že kdyby říkal jen to, s čím by farizeové a zákoníci souhlasili, vyhnul by se nepříjemným sporům, které svými výroky vyvolával. Když si přivlastňoval Boží moc a káral rabíny za jejich hříchy, mysleli si, že se pomátl. Věděli, že farizeové hledají vhodnou příležitost, aby Ho mohli obvinít, a uvědomovali si, že jim ji často poskytuje. (srv. TV 206.4)

DA – Touha věků 326.2 V zajetí svých omezených názorů nedokázali pochopit Jeho poslání ani s Ním nemohli cítit v Jeho utrpení. Nevybíravými a nechápavými poznámkami dávali najevo, že mají zkreslenou představu o Jeho charakteru a nevidí, jak se v Něm božské spojuje s lidským. Často Ho viděli zarmouceného, ale místo aby Ho utěšili, ještě více Jej svými slovy a postoji zraňovali. Ježíš trpěl a lidé Jeho pohnutky ani dílo nechápali. (srv. TV 206.5)

DA – Touha věků 326.3 Ježíšovi bratři se často odvolávali na ubohou a otřepanou filosofii farizejů. Chtěli poučovat Krista, který zná veškerou pravdu i všechna tajemství. To, čemu nerozuměli, klidně zavrhovali. Jejich výtky se Spasitele hluboce dotýkaly, býval vyčerpaný a smutný. Zakládali si na své víře v Boha a mysleli si, že Ho obhajují. On byl přitom v těle mezi nimi, a oni Ho nepoznali. (srv. TV 206.6)

DA – Touha věků 326.4 Díky tomu byl život na zemi pro Ježíše trnitou cestou. Nepochopení ve vlastním domě Jej nesmírně trápilo. Vždy se Mu ulevilo, když odešel někam, kde se s ním nesetkával. Jeden dům navštěvoval obzvláště rád — dům Lazara, Marie a Marty. Panovalo tam ovzduší víry a lásky a Ježíš si tam vždy odpočinul a načerpal síly. Přesto se na zemi nenašel nikdo, kdo by plně chápal Jeho božské poslání a věděl o břemenu, které za celé lidstvo nese. Často nalézal úlevu jen v samotě a v rozhovorech se svým nebeským Otcem. (srv. TV 206.7-207.1)

DA – Touha věků 327.1 Lidé, kteří jsou povoláni trpět pro Krista a narážejí na nepochopení a nedůvěru — dokonce i ve vlastní rodině, se mohou utěšovat tím, že Ježíš prožíval stejné těžkosti. On jim rozumí. Vyzývá je, aby přitele hledali v Něm a útěchu tam, kde ji nalézal i On — ve společenství s Otcem. (srv. TV 207.2)

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 253.2 Kristus snášel urážky a výsměch, pohrdání a zesměšňování. Slyšel, jak lidé Jeho poselství plné lásky, dobroty a milosrdenství špatně vykládají a nesprávně uplatňují. Slyšel, jak Ho nazývají knížetem démonů, protože předkládal svědectví o tom, že je Boží Syn. Jeho vlastní národ, který zavíral oči před duchovními věcmi, Jeho nadpřirozené počety pokládal za hanebné a poskvrněné. Okusil každou kapku naší hořké bídy, vytrpěl každou část našeho prokletí, aby k Bohu mohl přivést velké množství lidí.

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 253.3 Ježíš byl na této zemi mužem bolesti, který ví, co je zármutek. Opustil svůj nebeský domov, aby zachránil padlého člověka před věčnou zkázou. To by mělo pohřbít veškerou naši pýchu, zahanbit naši marnivost a odhalit nám hřích vlastní soběstačnosti. Pohled' na Krista, jak na sebe bere potřeby, zkoušky, bolesti a utrpení hříšných lidí. Bůh snášel tato utrpení a šrámy na nitru v důsledku hříchu. Můžeme si z toho vzít ponaučení?